Poziție

DRUMUL

Oare să nu existe la Tiraspol intelectuali ruși asemănători cu cei care își sacrificau viața pe baricadele Varșoviei în numele ieșirii Poloniei din imperiul rus sau umanismul tradițional rusesc a rămas numai în operele marilor clasici?

TOT mai mult speranțele noastre spre un viitor demn de noblețea și hărnicia neamului sînt umbrite de fenomenul Transnistria. Spun fenomen, deoarece o apreciere simplistă a slărilor de lucru din de pe malul sting Nistrului ar da naștere unei eronate despre cele întîmplă acolo de mai de 2 ani.

Pentru nimeni nu e secret evoluția pretențiilor liderilor tiraspoleni se afla în raport direct cu eforturile foștilor conducători a vastului imperiu militar-comunist de a-l menține. Cred că juriștii noștri ar avea în timpul apropiat acces la arhiva tovarășului Gorbaciov, în care, sînt convins, există mărturii elocvente despre complicitatea ultimului la crearea structurilor alternative de putere în Moldova.

A fi naiv să nu ținem cont de dorința fostei nomenclaturi de la Chișinău, inițiatoarea loviturii de la putere în anii 1989-1990, de a-și menține poziția măcar într-un stat-fantomă.

Și, în sfîrșit, mai există în Transnistria o psihologie aparte, care este, cică, cea mai revoluționară și mai socialistă din lume și care a plasat în fruntea tuturor dușmanilor de clasă poporul român.

Deci sponsorii: conducerea centrală, complexul militar, blocul comunist împreună cu interpeții — nomenclatura susținută în deplin acord cu ideologia importată în ultimii ani — Smirnov, Belitcenco, Bogdanov etc. — au făurit pe un teritoriu cu populație mixtă, dar majoritar moldovenească, un nou «stat» — Republica Moldovenească Transnistria. Dacă republica este moldovenească, atunci și grija mare a pretinsului stat e pentru moldoveni. Așa afirmă și unul din conducători, Maracuța, alungat de același moldoveni din satul natal și numit de consăteni nu altfel decît iuda.

Din marea grijă față de moldoveni în raioanele din stînga Nistrului s-a revenit la alfabetul rusesc, la cărțile de istorie ale lui Mohov și Taranov. Din aceeași grijă umblă azi cazacii prin gospodării și jefuiesc, iar copiii de vîrstă școlară, stau ascunși prin beciuri.

Poate grija de moldoveni e numai o fabulă pentru a tăinui cumva marile avantaje ce le oferă «Republica Transnistreană» ucrainenilor. Am îndoieli serioase. Azi, după secole de sclavie, Ucraina își construiește statul său independent. Pericolul pentru independența Ucrainei vine de la separatismul de culoare tiraspoleană și ultimele documente și acțiuni ale conducerii de la Kiev trebuie să-i pună serios pe gînduri pe conlocuitorii ucrainenii. Lovind în independența Moldovei, ei, în mod implicit, lovesc în independența Patriei lor etnice — Ucraina.

Desigur, cineva gîndește că republica-fantomă este prorusească și creează un cadru favorabil pentru cele 25% de ruși ce locuiesc aici. Rușii constiți își dau bine seama că, de fapt, conducerea imperiului i-a făcut pe ei ostateci ai ideologiei militar-comuniste în republicile care luptă pentru independență reală. Azi, cînd nu mai există conducerea imperială, se face încercarea de a folosi etnicii ruși pentru consolidarea forțelor antidemocratice în toate republicile și pentru aplicarea loviturii de grație conducerii democratice a Rusiei, în primul rînd.

Oare să nu existe la Tiraspol intelectuali ruși asemănători cu acei care își sacrificau viața pe baricadele Varșoviei în numele ieșirii Poloniei din imperiul rus? Sau umanismul tradițional rusesc a rămas numai în operele marilor clasici? Declarația doamnei Zubova din Tighina la «Mesager» mă face să cred că conlocuitorii ruși depășesc starea de frică și își vor spune cuvîntul. Deci nici moldovenii, nici ucrainenii, nici ruși, în fond nu au nevoie de republica-fantomă ca ideologie comunistă și înarmată pînă în dinți.

Smirnov și K° în ultimul timp se dezic de urgență de lozincile marxist-leniniste și vorbesc despre relații de piață, despre alte noțiuni «capitaliste». Cert e faptul că țările dezvoltate vor avea relații, inclusiv financiare, cu țările recunoscute. Ajutorul financiar, creditele vor fi acordate Chișinăului și nu Tiraspolului, așa că «tînăra clasă» a întreprinzătorilor trebuie să fie conștientă de faptul că nimeni nu va investi ceva în cele cinci raioane prefăcute în ultimul bastion al comunismului.

Tot mai mult se limpezesc lucrurile ce țin de atitudinea armatei. De acum înainte tinerii își vor face serviciul militar în propriile state. Deci se va schimba radical componența armatei și nici un ofițer proseparatist nu va convinge ostașii să susțină structurile antinaționale. Și dacă cineva din conducerea forțelor armate nutrește speranțe la un puci, e evident că el va fi extrem de singeros, cel mai mult urmînd a suferi însăși armata.

Reieșind din cele menționate, pot conchide fără nici o rezervă că pretinsa republică Transnistria este sortită la eșec de însăși evoluția obiectivă a evenimentelor. Însă această evoluție poate avea și ea două căi — elocvinți singeroase, care ar tulbura pe mulți ani înainte viața pe acest pămînt sau moartea firească în cel mai scurți termeni a statului-fantomă prin boicotarea lui din interior de către moldoveni, ruși, ucrainenii, de către toți oamenii de bună credință.

Cred, anume Decretul Președintelui Republicii Moldova «Cu privire la decretarea stării excepționale pe întreg teritoriul Republicii Moldova» e acea hîrtie de turnesol care ne va da răspuns la această dilemă atît de importantă pentru destinul Moldovei noastre.

Să ne lumineze Dumnezeu în alegerea drumului cel drept!

Vlad DARIE,
consilier de stat al Președintelui Republicii Moldova.

Durere

Nu e vreme de ezitat

DE CÎND e moldoveanul n-a rîvnit la pămînturi străine, nu s-a lăcomit la alte bogății. Dimpotrivă, i s-a pus pumnul în nas și i-au luat, i-au furat ultima bucățică. El însă e bun la inimă și tace, și rabdă toate nelegiuirile de cînd se știe — numai să fie bine. Dar bine nu mai vede nici pînă azi. A fost înglodat în nevoi, războaie, foamete, chin, umilință, înjosire, vărsare de sînge. Aproape aceleași probleme vechi, nerezolvate iată că avem și în zilele parcă pașnice de azi. A fost război, dar el continuă, spre marele regret, și în această vreme de grea cumpănă pentru viața Moldovei, așezată în calea tuturor răutăților.

Am mai așteptat noi vreo dată un astfel de război și încă de la cine și cu ce pretenții ambițioase? În ce hal a ajuns astăzi Transnistria parte integră din străbunul pămînt, și ce vor mercenarii de aiurea de la populația băștinașă? Ne doare și ne singeră inima cînd vedem toate aceste nedreptăți pe pămîntul nostru fără apărare. Sculați, voi compatrioți, să dăm o mînă de ajutor consingenilor. Uitați-vă cum trec Nistrul, goniți de frică și spaimă femei, copii, bătrîni... Uitați-vă ce fac cazacii mercenari din oameni și pămînt, turbați de singe și băutură. Bune zile am ajuns...

Și de atîta nu știu cum alții, eu însă susțin întru totul Decretul Președintelui Republicii Moldova «Cu privire la decretarea stării excepționale pe întreg teritoriul Republicii Moldova», precum și Adresarea «Către poporul Moldovei» a domnului Mircea Snegur, Președintele Republicii. Aici și acum, fără multă ezitare, e nevoie de acțiuni concrete și urgente. Bieții politiști și voluntari din locurile fierbinți ale conflictului (căci numai ei nu dorm noaptea pentru liniștea noastră) cer și roagă în permanență ajutor pentru a ne apăra pămîntul și oamenii lui.

Gheorghe RAU.

Transnistria, meleag străbun

Pentru dosarul de lucru al Guvernului

Un nou și real pericol

Ultimul timp apar tot mai des foi volante în locurile publice, în diferite organizații și instituții în care așa-numitul «revcom», prin adresările făcute, intimidează populația băștinașă, o bagă în sperieți.

DACĂ la Tiraspol și Dubăsari gardiștii și mercenarii luptă deschis pe baricade, împușcînd populația pașnică în față, la Singerei mancurtii și smirnoviștii care s-au plodit ca viermii în rană te pot împușca în orice moment de la spate. Și să nu credeți că exagerez spunînd aceste cuvinte. Voi argumenta cele spuse mai sus, dînd publicității o adresare făcută către Parlamentul republicii și militarii de la Tiraspol de către așazisul comitet revoluționar ilegal, care își are sediul la Singerei. La prima vedere pare ceva neverosimil, dar faptele rămîn fapte.

Ultimul timp apar tot mai des foi volante în locurile publice, în diferite organizații și instituții în care așa-numitul «podpolinîi revcom», prin adresările făcute, intimidează populația băștinașă, o bagă în sperieți. Ba mai mult ca atît. Unii cetățeni moldoveni primesc scrisori la domiciliu, în care membrii acestui comitet revoluționar îi amenință cu moartea în caz că nu vor da ascultare cerințelor înaintate de către smirnoviști.

Zilele trecute așa-zisul comitet revoluționar ilegal a răspîndit prin orășel, în afară de foi volante, chiar și broșuri sub formă de adresări către Mircea Ion Snegur, Igor Smirnov și Parlamentul Republicii Moldova. Adresarea cuprinde mai multe compartimente, care în esență se reduc la una și aceeași: de a instaura din nou regimul puterii sovietice, de a ne uni în fosta uniune, de a revitaliza partidul comunist. Dar pentru a vă convinge și pe dumneavoastră de miopia politică a acestui comitet revoluționar ilegal, vă propun cîteva crîmpee din adresare (făcută, desigur, în limba rusă).

«Podpolinîi revoliuționîi comitet trebuet zacriti granitu s Ruminiei, precratiti ruminizatiiu Moldovi, trebuem referendum po voprosu biti li Moldove nezavisimoi. Otmeniti nezaconnîie reșenia Pravitelistva po likvidatii Sovietscoi vlasti, communisticescoi partii, comsomola, pionerscoi organizatii. Trebuem citoi poceati, radio, i televidenie, ne nahodiliși v ruseah narodnogo frontă i mafioznîh structur. Ruscchii jazîc doljen biti v Moldove gosudarstvennim. Pod steagom «Trei culorî», ruminscoie gosudarstvo dvajdi napalo na Moldaviu v 1918 i 1941 godu. Nicogda Moldova ne imela v svoiom gherbe oria, Orei — ăto Volohschii gherb. I voobșce naș sovremennîi gherb — ptița s corovoi v jivote posmeșișce diea vsego mira. Gospodin prezident Mircea Ion Snegur! Vî pitaitesi usideti srazu na dvuh stuliah: ugoditi lideram narodnogo fronta, a s drugoi storoni, ne obideti prostoi trudovoi narod. Ăto riscovanno, tac cac u naroda i narodnogo fronta puti raznîe. C sojaleniu Vas ojidaet uciasti Mihaila Gorbaciova, esli ne huje».

Din cele expuse mai sus reiese că sînt făcute amenințări serioase și la adresa Președintelui Republicii Moldova, dl Mircea Ion Snegur, însă, cu părere de rău, organele de drept raionale nu întreprind practic nimic pentru a nu fi răspîndite aceste foi volante care generează nemulțumire și chiar panică în unele colective de muncă din raion. De ce? Nu e greu de spus, deoarece la posturile-cheie de conducere în multe întreprinderi și organizații se află și azi persoane care nu recunosc tricolorul, integritatea Moldovei, limba de stat. Voi fi nevoit din nou să argumentez cu fapte concrete pentru a vă convinge că nu numai la Tiraspol și Dubăsari sînt mancurtî și smirnoviști, dar și la Singerei.

Nu demult comisia raională pentru controlul realizării programului complex de stat pentru asigurarea funcționării limbilor vorbite pe teritoriul Moldovei a ajuns la concluzia că la orășel nu activează nici o grupă din cele 15 create pentru studierea limbii de stat și, ca urmare, peste tot lucrările de secretariat se efectuează numai în rusește. Adunările, volantele, ședințele de producere iarăși au loc numai în limba rusă. Pînă în prezent nu au firme peste 20 de organizații și instituții, printre care colhozul «Miciurin», situat la doi pași de comitetul executiv raional, casa de cultură, arhiva, școala de muzică, comisariatul militar, cît și multe alte instituții situate la periferia orașului. Peste tot documentele se completează după inerție în limba rusă. În multe organizații nu sînt schimbate ștampilele și sigiliile, nu sînt readaptate mașinile de dactilografiat. O asemenea stare de lucruri poate fi întîlnită la serviciul raional de telecomunicații, asociația «Moldovaservis» (conducător Mihail Luchianov), la baza auto 35 (Anatolie Faraniuc), școala de muzică (Anatolie Maximov), asociațiile de construcție (Vasile Botnarenco și Stepan Poholoc), oficiul de aprovizionare a populației cu gaz (Mihail Bercea) și multe alte ogranizații conduse de tovarăși și tovarășe care intenționat ne pun bețe în roate pentru a stopa legile adoptate de Parlamentul republicii.

Și atunci să ne întrebăm: oare acest act de vandalism din partea așa-numitului «revcom» nu poate fi oprit? Și dacă la Singerei nu sînt forțe suficiente — să cerem sprijinul ogranelor de drept republicane. Numai să nu așteptăm, să nu tărăgănăm, căci pericolul e real.

Alexandru CIOBANU.

Opinie

Scenariu planificat

Iată unde-i buba. Programul de construcție a locuințeloravea la bază ideea asigurării cu apartamente a celor veniți dinlocalitățile rusificate ale Moldovei sau chiar din fundul Rusiei.

RAIONUL Dubăsari a devenit în ultima vreme o scenă de desfășurare a actelor tragice, prin care culminează confruntarea dintre puterea legală a Republicii Moldova și mercenarii plătiți de cîrmaciii veniți și ei din celălalt capăt al lumii. Să fie oare întîmplător acest fapt? S-a vorbit în repetate rînduri despre poziția geostrategică specifică a teritoriului dat, aflat între două focare ale separatismului — Tiraspol și Ribnița. Fiind populat de circa 38 mii de moldoveni, care constituie cu mult bine de 80 la sută din numărul total al locuitorilor, acest raion reprezintă o supapă situată foarte incomod între cele două localități. De aceea el a și devenit pentru separatiști ca un os în gît.

Probabil, despre aceasta își dădeau bine seama și foștii demnitari ai republicii. În orice caz măsurile întreprinse odinioară denotă intenții vădite de «diluare» a populației, de «omogenizare» a ei în structura națională proprie altor zone ale Transnistriei.

Cu părere de bine, aceste tentative nu au reușit întru totul. Însă faptul că ele au existat în realitate ne-o confirmă chiar presa comunistă din acea perioadă. Un argument în acest sens ne-ar putea servi articolul lui V. Golencovschi «A scitati selo besperspectivnim» («Sovetscaia Moldavia» din 25.05.1986), în care se analizează dezvoltarea socială a satului Coicova în anii 1980—1985.

Elogiind «grija conducătorilor și organizațiilor obștești față de oameni», autorul recurge la fapte demne de atenția noastră. Mai ales, că ne putem permite și unele concluzii. Să zicem, dacă în anii 1979-1989 populația raionului Dubăsari a sporit cu 1.026 oameni, adică cu 2,5 la sută, fiecare al șaptelea dintre aceștia trăiește la Coicova, sat ce are doar 664 locuitori. Face să relevăm că o asemenea dezvoltare acest sat a cunoscut în perioada cînd o jumătate din numărul localităților raionului sufereau de pe urma micșorării populației.

Ce i-a făcut pe cei veniți aici să se stabilească cu traiul anume în acest sat? După cum rezultă din articolul amintit, pe atunci în Coicova luase proporții construcția de locuințe. Numai într-un singur an (1984) în aceste scopuri s-au cheltuit 1.240 mii de ruble. Iată ce obiecte au fost date în exploatare: un depozit de cereale, o secție de pregătire a furajelor, un garaj (apreciat drept cel mai bun în raion), un atelier de reparații cu încălzire centrală, o cazangerie, 13 case de locuit. Pentru perioada următoare se prevedea înălțarea unei case cu 10 apartamente, a unei ospătării pentru 50 de locuri. Au fost comandate proiecte încă pentru trei blocuri locative a cîte 5 etaje fiecare.

Toate ar fi fost bune, dacă nu erau prea bătătoare la ochi cheltuielile incomensurabile cu posibilitățile unei gospodării recent formate, care de abia își sădise o livadă. Sovhozul «Coicova» aflat în prag de constituire a valorificat doar într-un an cîte 4 mii și ceva de ruble pentru fiecare lucrător al său. O performanță de invidiat și pentru gospodăriile mult mai puternice.

Sînt convins că o bună parte a acestor sume a fost alocată de către instanțele superioare. Și, bineînțeles, cu un scop ușor de intuit. Pentru a înțelege mai bine situația să reproducem un fragment din articolulu lui V. Golencovschi: «În anul 1980, cel mai complicat pentru gospodărie, colectivul ei număra doar 60 de lucrători, majoritatea fiind femei. Actualmente aici muncesc peste 300 de oameni: 140 dintre ei au sosit din Dubăsari, Tiraspol, Chișinău, alaște localități ale republicii, din regiunile Saratov, Sverdlovsk și Penza...»

Iată unde-i buba. Programul de construcții a locuințelor avea la bază ideea asigurării cu apartamente a celor veniți din localitățile rusificate ale Moldovei sau chiar din fundul Rusiei. Probabil, asemenea planuri au fost elaborate și pentru alte localități ale acestui raion, necontaminate încă pe vremurile celea de «internaționalism», în măsura așteptată de apologeții teoriei în cauză.

Cazul descris constituie, bineînțeles, doar una din mostrele binecunoscutei politici de denaționalizare a neamului nostru, care era deja promovată în localitățile rurale. Totodată el este una din explicațiile situației în care ne-am pomenit astăzi.

Sevolod SCOBIOALĂ.

P.S. Rog redacția să transfere onorarul ce mi se cuvine pe contul 707703 de ajutorare a refugiaților din Transnistria.

Tricotaj pentru toate vîrstele

Asociația «Steaua Roșie» — unul dintre cei mai puternici producători de articole tricotate din Moldova — propune partenerilor cointeresați să încheie contracte directe.

Parteneri pot fi întreprinderi și organizații autogestionare, care s-au constituit ca persoane juridice.

«Steaua Roșie» produce un bogat asortiment de tricotaje pentru copii și maturi: costume, rochii, gempere, bluze, lenjerie, mănuși, și articole de ciorapărie, confecționate din fire naturale, artificiale și sintetice.

Așteptăm ofertele dumneavoastră! Promitem a satisface cele mai exigente gusturi și preferințe!

Adresa noastră: 277612, or. Chișinău, str. Tighina 49. Contacte la telefon 22-19-28.

Tradiții, obiceiuri

Miezul Păresii (Mijlocul Postului Mare)

Unicul lucru pe care-l fac toate femeile în ziua de Miezul Păresii este număratul ouălor în vederea vopsirii lor pentru Paști.

1 APRILIE este o sărbătoare numită în popor foarte diferit, mulți însă neînțelegînd sensul cuvintelor respective. Iată cîteva din aceste numiri, întîlnite în Moldova, pe care le aduce S. Fl. Marian în lucrarea «Sărbătorile la români» (v. II, 1899): **Miezul Păresii, Miezii Păresei, Miaza Păresi, Miaza Păresime, Miezul Păreții, Miez Păreți, Miezii Păreții, Miez Post ș.a.**

Unele dintre numirile acestea au fost utilizate în lucrările lor de către cronicarii și scriitorii clasici români. Vom aduce două exemple. În cronica lui Gr. Ureche «Domnii Țării Moldovei»: «Petru-Vodă îndată după aceea au strîns oaste turcească și ungurească, și muntenească și au încunjurat pre Alexandru-Vodă în curte în Iași și au bătut pregiur curtea din Cișlegi pîn-la Miaza Păresime». La Ion Creangă: «Am dus-o noi așa pînă la Miaza Părese».

Sărbătoarea aceasta cade întotdeauna miercurea la trei săptămîni și jumătate după Lăsatul secului, adică exact la mijlocul Postului Mare. Termenul **Miezul Păresii** își are explicația sa. Postul Mare se constituie din 40 de zile (atîta cît a postit Iisus Hristos cînd se afla în pustiu); cele șapte zile ale săptămînii Mari sau a Patimilor (în amintirea chinurilor Mîntuitorului) erau aparte. De aceea Postul Mare a fost numit la început cu un cuvînt latin, anume **quadragesima**, adică **patruzecime**, patruzeci (compară cu cincizecimea sau Duminica Mare, Duminica Rusaliilor). De la termenul quadragesima românii au format cuvîntul **Paresimi**, care de fapt s-a îndepărtat cu mult de la primul. Termenul **Paresimi** a fost și este, mai ales astăzi, utilizat foarte rar față de îmbinarea de cuvinte **Postul Mare**. Pe lîngă aceasta, cuvîntul **Paresimi** aproape că și-a pierdut sensul inițial de quadragesima, căpătînd o etimologie populară, anume **Păreți**. Dar avem și aici explicație. Miercurea în cauză constituie nu numai mijlocul sau miezul Postului Mare, ci este și ca un perete, ce desparte această perioadă de timp în două jumătăți. De aici numirile **Miezul Păreții, Miezul Păreților** ș.a.

Miercurea de la mijlocul Postului Mare este sărbătorită de către femei mai mult ca o duminică, pentru că este considerată și ca o zi foarte primejdioasă. Principala tradiție ce ține de sărbătoarea aceasta este interdicția oricăror munci din partea femeilor. Mai cu seamă nu ung pereții caselor și a grajdurilor, nu torc, nu rîșnesc, nu urzesc, nu țes, nu cos. Femeile respectă cu strictețe această interdicție din mai multe cauze. În primul rînd, cred că dacă vor lucra, nu vor avea spor în ceea ce fac. Se zice că femeia care va lucra, nu va mai isprăvi niciodată ceea ce a început, dar va da numai «dintr-un perete în alt perete pînă ce i-a trece ziua».

Într-un răspuns la un chestionar al lui Nicolae Densușeanu se spune: «Cei ce îndrăznesc a lucra în ziua de Miezu Păreții vor fi bulmaci tot anul».

Se mai zice că «femeile serbează ziua aceasta pentru că cu cît au lucrat în post pînă în această zi, cu atît dau înapoi, adică pierd».

În rîndul al doilea, femeile nu lucrează în ziua aceasta, crezînd că în caz contrar vor zace de boala numită de **dinsele**, «adică începe, mai întîi și întîi, a le durea mîinile și picioarele, apoi oasele și la urma prinde a li se usca carnea de pe lîngă oase și mai ales cea de pe lîngă încheieturile degetelor, pînă le înțepenesc degetele».

În rîndul al treilea, femeile nu lucrează în ziua de Miezul Păresii ca să nu le muște șerpii (ca și cu ocaziile altor sărbători de primăvară — la Alexie, Blagovești-nie ș.a.). Și în ultimul rînd, femeile nu lucrează în ziua de Miezul Păresii ca să nu înebunească ele sau cineva din familie.

Ca să se respecte interdicția aceasta, femeile povestesc felurite întîmplări, unele dintre ele devenind legende, povestiri, adică se folclorizează. Aduc un exemplu. Se zice că o femeie și-a pus în gînd să urzească în ziua de Miezul Păresii. Văzînd aceasta, Dumnezeu i s-a arătat femeii în vis și i-a spus să nu facă acest lucru, căci nu va fi bine. Dar ea, încăpățînată și îndărătnică, n-a ascultat. Și cum a început a urzi îndată și-a ieșit din minți și a început a da:

Tînd încolo, tînd încoace,
Tînd în Miezul Păreții.

Și tot așa pînă a murit. Se zice că de atunci nici o femeie nu mai lucrează în ziua aceasta.

Unicul lucru pe care-l fac toate femeile în ziua de Miezul Păresii este număratul ouălor în vederea vopsirii lor pentru Paști. Le numără ca să vadă cîte au strîns de la începutul postului pînă acum și dacă le vor ajunge pentru Paști acestea și încă aproximativ pe atîtea, pe care le vor aduna pînă la Învierea Domnului; dacă nu le vor ajunge, să știe cîte trebuie să mai cumpere. Fac lucrul acesta și de atîta că, după cum se crede la țară, pe viitor găinile vor face mai multe ouă.

Și încă un moment. Se zice că ouăle făcute pînă la această zi nu sunt bune de pus sub cloște.

În ziua de Miezul Păresii unele femei numără și sculurile de lînă, cînepă, în, ca să vadă cît au tors.

Nicolae BĂIEȘU.